

sunt at royna okkurt annað

Tað heldur í øllum førum Eva Brekkstein, sum millum annað hevur verið í Íslandi, har hon hevur verið au-pair

Hvat hevur tú fingist við higartil:

– Eg gekk í fólkaskúla í 10 ár, áðrenn eg fór niðan í Hoydalar, har eg ætlaði at taka student. Eftir 1 ár í Hoydølum gjørdi eg tó av at fáa mær skúlafrí í 1 ár. Hetta árið arbeiði eg so, bæði í Føroyum og í Íslandi, og nú eri so byrja at taka FHS á Handils-skúlanum.

Hvor var orsøkin til at tú gavst í skúlanum:

– Eg veit ikki ordiliga, men knappliga var tað sum eg hevði fingið nokk. Hugurin var als ikki til staðar, og tiskil gjørdi eg av at steðga. Eg fekk beinanvegin starv á Griffilinum, og eftir hetta eisini á SMS-blaðnum, áðrenn eg tók av einum tilboði um at fara til Íslands at arbeiða sum au-pair.

Hvi gjørdi tú av at fara til Íslands at arbeiða:

– Tað byrjaði við at eg

las eina lýsing, sum eftir minum tykki ljóðaði á hugaverð. Eg sendi so umsókn, og hugsaði sum so ikki meira um hetta. Tá telefonin so ringdi nakrar vikur seinni, og eg fekk tilboð um at fara, gjørdi eg skjótt av, og 3 vikur seinni hevði eg sagt størv mini her heima frá mær og sat í flúgvamum á veg til Íslands.

Hvat arbeiði tókst tú so við sum au-pair genta:

– Eg búði hjá einum pari í Garðarby, beint úttan fyri Reykjavík, sum áttu ein 1 ára gamlan drong, og var fremsta uppgávan hjá mær at taka mær av dreinginum. Arbeiðstíðin var 9-5, og eg hevði sum so rættuliga friar teymar. T.d. vandu bæði for-eldrini rættuliga nógv, og við tað at eg sjálf fekk fria atgongd til venjingarmiðstöðina, har tey vóru, kundi eg ofta fara at venja og hava

dreingin við. Á venjingarmiðstöðini vóru sum oftast eisini fleiri onnur børn, so tað stóðst ongantíð nakar trupulleiki av hesum.

Hvussu var at koma til Íslands, fekst tú eitt kultursjokk ella hvussu:

– Eg kendi meg beinanvegin væl móttikna alla staðni. Fólkini vóru ótrúliga blíð har eg kom, og onkuntíð var tað næstan sum at vera heima í Føroyum, so eg haldi ikki at skiftið var serliga stórt. Harumframt kendist tað sum um, at føroyingar eru høgt í metum í Íslandi. Alla staðni har eg kom, kendist tað sum um fólk gjørdust enn blíðari tá tey fingi at vita at eg var føroyingur. Sjávandi eru Íslendingar øðrvísi enn føroyingar á summum økjum, men eg haldi bestemt ikki at man á nakran hátt kann tosa um eitt kultursjokk.

Hvussu var við frítíðini í Íslandi:

– Hóast eg ofta fekk seint frí, so kom eg rættuliga nógv runt í bæði Garðarby og Reykjavík. Eg havi familju í Garðarby, so sjálvandi var eg ofta og vitjaði tey. Harumframt var eg eisini ofta og vitjaði beiggjan til mannin í húsinum. Hesin sat í rullustóli, og búði beint við hjá okkum. Harumframt vóru 4 vin-konur hjá mær í Reykjavík um sama mundi, og vóru vit vanliga saman í vikuskiftinum, har vit fingust við alt millum himmal og jørd.

Tá tú komst aftur, gjørdi tú av at byrja á Handilsskúlanum, hóast tú longu hevði nýtt 1 ár uppi í Hoydølum, hvor var orsøkin til hetta:

– Eg ætlaði upprunaliga at halda fram í studentarskúlanum, men av einhvørjari orsök helt eg at Handilsskúlin ljóðaði meira áhugaverður fyri meg. Eg havi altíð havt hug til at arbeiða við tølum, og haldi eg lærugreinarar her úti hóska betur til mín.

Er hetta at vera eina tíð burturi úr Føroyum nakað, sum tú vilt viðmæla øðrum at royna:

– Heilt avgjørt, eg haldi at henda tíð hevur verið sera mennandi fyri meg. Bæði við tað at tú búast meira, við tað at tú knappliga ikki hevur allar teir vanligu tryggu karmarnar rundan um teg. Men eisini og kanska serliga tað at tú

upplivur og lærir at kenna eitt annað sam-felag, har tað kanska eru nøkur heilt onnur viðurskipt, sum gera seg galdandi enn heima í Føroyum.

Umframt hetta við arbeiði og skúla, so hevur tú eisini verið við í sjónleikarahøpi, hvussu dámar tær hetta:

– Já, eg havi verið við í leikbólkunum Brim, og havi eg bæði roynt at staði á palli og verið teskari til onkran leik. Eg havi so ikki verið við til nakað nú í seinastuni, við tað at eg var í Íslandi, tá tey í summar royndu at endurstovna

bólkin, við sjónleikinum Ragnarok. Eg vóni tó at eg framyvir kann verða meira aktiv á hesum øki, við tað at mær altíð hevur dámt sera væl at spælt sjónleik.

Hvorjar ætlanir hevur tú fyrri framtíðina:

– Fyrst og fremst ætli eg mær at fáa HH-prógv her á Handilsskúlanum. Eftir hetta er sum so einki fastlagt, men eg ætli mær so eisini at fáa onkra útbúgving afturat HH-próvnum. Eg havi als ikki lagt meg fasta á, hvørjum viðari útbúgvingin skal viðvíkja, men tað fer framtíðin so at vísa.

Svara so!?

Navn: Eva Brekkstein

Fødd: 9. mars 1981

Gift: Nei

Fyrimynd: Veit ikki

Besti persónligi eiginleiki: Royni at vera blíð og smílandi

Størsti veikleiki: Royki

Besti matur: Mexíkanskur

Besti drykkur: Veðurur

Best í sjónvarpinum: Friends

Frítíðarítriv: Sjónleik, ítrótt

Størsta uppliving: At vera í Íslandi

Størsta vónbrot: Kann ikki minnast nakað

Størsta ynski: At liva av sjónleiki

GULLFLØGAN
- til tín, ið hevur

Gull
- konto

NORDOYA SPARIKASSI